

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **V. P.**, proti žalovanému: **Magistrát města Pardubice**, se sídlem náměstí Republiky 12, Pardubice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích, ze dne 19. 6. 2008, č. j. 52 Ca 16/2008 - 57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal ke Krajskému soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“) žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2007, č. j. MmP 48785/2007 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání syna stěžovatele L. P. proti rozhodnutí Úřadu městského obvodu Pardubice V. ze dne 19. 10. 2007, č. j. 794/2007/PAF/Po2, jímž byla L. P. uložena pořádková pokuta ve výši 1000 Kč za ztěžování postupu tohoto správního orgánu.

O této žalobě rozhodl krajský soud usnesením ze dne 19. 6. 2008, č. j. 52 Ca 16/2008 - 57 (dále jen „napadené usnesení“), kterým žalobu odmítl z toho důvodu, že z napadeného rozhodnutí žalovaného jednoznačně vyplývá, že toto rozhodnutí se týká zcela jiného subjektu než žalobce. Žaloba byla proto odmítnuta podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) jako podaná osobou zjevně neoprávněnou.

Proti napadenému usnesení stěžovatel podal prostřednictvím svého advokáta ustanoveného v řízení o žalobě předmětnou kasační stížnost, v níž požadoval zrušení napadeného usnesení, a to ve výroku III., kterým byla advokátu přiznána odměna za zastupování ve výši 4800 Kč. V doplnění kasační stížnosti ze dne 16. 7. 2008, které již stěžovatel podal osobně, požadoval již zrušení celého napadeného usnesení, které považoval za nezákonné, a to především z důvodu jeho nesprávného způsobu doručení. Dále namítal, že správní orgány postupovaly ve věci vedené pod č. j. 794/2007 nesprávně a

byla tak porušena práva na rovné postavení před správním orgánem, na právní pomoc v řízení, právo na seznámení se s podklady pro rozhodnutí apod. Zároveň v doplnění kasační stížnosti požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. O žádosti rozhodl krajský soud usnesením ze dne 1. 6. 2009, č. j. 52 Ca 16/2008 – 107, jímž krajský soud zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. K následně podané kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 6. 1. 2010, č.j. 3 Ads 79/2009 – 161, zrušil toto usnesení krajského soudu a v odůvodnění zavázal krajský soud, aby znovu posoudil podmínky pro ustanovení zástupce stěžovateli pro řízení o předmětné kasační stížnosti. V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud rovněž dospěl k závěru, že kasační stížnost podaná advokátem stěžovatele JUDr. Janem Najmanem dne 4. 7. 2008 byla podána včas a osobou oprávněnou, ale zastoupení z důvodu procesních úkonů krajského soudu zaniklo v průběhu řízení, a proto zavázal krajský soud k novému rozhodnutí o žádosti o ustanovení zástupce stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti.

Krajský soud tak učinil a usnesením ze dne 29. 4. 2010, č. j. 52 Ca 16/2008 – 209, žádost stěžovatele o ustanovení zástupce zamítl. Stěžovateli bylo toto usnesení doručeno náhradním způsobem dle § 49 odst. 2, 4 o. s. ř., vyvěšením na úřední desce a nabylo tak právní moci dnem 5. 7. 2010. Stěžovatel proti tomuto usnesení krajského soudu nepodal v zákonné lhůtě kasační stížnost. Krajský soud jej usnesením ze dne 3. 9. 2010, č. j. 52 Ca 16/2008 – 226 vyzval, aby předložil plnou moc udělenou advokátu k zastupování pro řízení o kasační stížnosti, a zároveň jej poučil o následcích neuposlechnutí této výzvy (odmítnutí kasační stížnosti). Dle připojené doručenky si stěžovatel toto usnesení převzal dne 10. 9. 2010.

Celý spis byl spolu s předkládací zprávou opětovně předložen Nejvyššímu správnímu soudu předložen dne 21. 10. 2010 s tím, že stěžovatel do uvedeného data nedoložil do spisu plnou moc udělenou advokátovi a zástupce mu nebyl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven, přičemž stěžovatel si proti neustanovení zástupce nepodal kasační stížnost, a není tak pro řízení o kasační stížnosti zastoupen. Plná moc udělená advokátu nebyla stěžovatelem doložena k této spisové značce ani do data vydání tohoto usnesení.

Aby se Nejvyšší správní soud mohl zabývat posouzením merita věci, musí být splněny tzv. podmínky řízení o kasační stížnosti. Mezi tyto podmínky řízení patří i povinné zastoupení stěžovatele advokátem.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel **v řízení o kasační stížnosti** zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Krajský soud, jak bylo shora uvedeno, rozhodl usnesením ze dne 29. 4. 2010, č. j. 52 Ca 16/2008 – 209, že se stěžovateli zástupce pro řízení o kasační stížnosti neustanovuje (tzn. zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce). Toto usnesení o neustanovení zástupce nabylo právní moci a stěžovatel nevyužil svého práva podat kasační stížnost a zároveň ani na výzvu krajského soudu a poučení o procesních následcích jejímu nevyhovění nedoložil plnou moc udělenou advokátu pro zastupování v řízení o předmětné kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud z této skutečnosti dovodil, že stěžovatel je srozuměn s tím, že již nesplňuje procesní podmínku povinného zastoupení ve smyslu citovaného ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že stěžovatel nesplňuje povinnosti předepsané ustanoveními § 105 odst. 2 s. ř. s. (tzn. být zastoupen advokátem po celou dobu trvání řízení o kasační stížnosti), a proto v řízení o kasační stížnosti nelze pokračovat, neboť stěžovatel není zastoupen advokátem. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu krajského soudu nebyl ve stanovené lhůtě ani později odstraněn, přestože byl stěžovatel o následcích nedostatku povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti krajským soudem náležitě poučen.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud předmětnou kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl. Nejvyšší správní soud dodává, že za této procesní situace již nezkoumal další náležitosti kasační stížnosti a ani se jí věcně nezabýval.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. listopadu 2010

JUDr. Petr Průcha
předseda

senátu